

I SA/Sz 1291/13 - Wyrok

Data orzeczenia	2014-03-27
Data wpływu	2013-11-14
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie
Sędziowie	Elżbieta Woźniak Joanna Wojciechowska /sprawozdawca/ Nadzieja Karczmarczyk-Gawęcka /przewodniczący/
Symbol z opisem	6116 Podatek od czynności cywilnoprawnych, opłata skarbową oraz inne podatki i opłaty
Hasła tematyczne	Inne
Skarżony organ	Samorządowe Kolegium Odwoławcze
Treść wyniku	Oddalono skargę
Powołane przepisy	Dz.U. 2012 nr 0 poz 391; art. 2, art. 6h, 6 m; Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - tekst jednolity

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Nadzieja Karczmarczyk-Gawęcka, Sędziowie Sędzia WSA Joanna Wojciechowska (spr.), Sędzia WSA Elżbieta Woźniak, Protokolant starszy sekretarz sądowy Michał Iwanowski, po rozpoznaniu w Wydziale I na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r. sprawy ze skargi Spółdzielni M. "Ch." z siedzibą w P. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia [...] r. nr [...] w przedmiocie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oddała skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2013 r. Burmistrz Gminy P wszczął z urzędu, postępowanie w celu określenia Spółdzielni Mieszkaniowej "C" z siedzibą w P, wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W trakcie prowadzonego postępowania, Spółdzielnia wykonując zobowiązanie organu, pismem z dnia 21 czerwca 2013 r. przedstawiła szczegółowy wykaz nieruchomości będących w jej zasobach wraz z informacją o liczbie osób zamieszkałych oraz o rodzajach pojemników znajdujących na danej nieruchomości. Nadto, T- S.A. odpowiadając na zapytanie organu podatkowego poinformowała, że w latach 2010-2012 na terenie nieruchomości będących w zasobach Spółdzielni prowadzona była selektywna zbiórka odpadów.

Powołując treść odpowiednich przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r.

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych Burmistrz Gminy P wskazał, że w budynkach wielolokalowych gdzie ustanowione są tylko spółdzielcze lokatorskie prawa do lokali, jedynym właścicielem jest spółdzielnia mieszkaniowa i w stosunku do tych nieruchomości występuje jako właściciel nieruchomości. W budynkach spółdzielczych zaś, w których ustanowiono odrębną własność choćby jednego lokalu (w tym spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego), spółdzielnia mieszkaniowa sprawuje z mocy prawa zarząd powierzony w rozumieniu ustawy o własności lokali i w stosunku do nich występuje jako zarządca. Organ pierwszej instancji stanął na stanowisku, że zarząd Spółdzielni jest obowiązany złożyć deklaracje o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, a także wnosić do organu opłatę z tego tytułu.

Następnie Burmistrz Gminy P wskazał, iż uchwałą Nr XXVI/192/2012 Rady Miejskiej w P w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty ustalono, że stawka opłaty wynosi [...] zł miesięcznie od każdej osoby zamieszkującej daną nieruchomość, jeżeli odpady zbierane są w sposób

selektywny oraz [...] zł miesięcznie od każdej osoby zamieszkującej daną nieruchomość, jeżeli odpady komunalne zbierane są w sposób zmieszany. Jak wskazał organ podatkowy pierwszej instancji, z danych którymi dysponuje wynika, że zasoby Spółdzielni podzielone są na 25 nieruchomości, które zabudowane są budynkami mieszkalnymi. Na terenie nieruchomości zamieszkałych, łącznie zamieszkuje [...]mieszkańców.

Ponieważ strona nie złożyła deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i nie dokonała wyboru metody gromadzenia odpadów na jej posesji, Burmistrz Gminy P dokonał powyższego decyzją z dnia 5 lipca 2013 r., nr [...], którą określono Spółdzielni Mieszkaniowej "P" w P wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości [...] zł miesięcznie, przyjmując selektywną metodę gromadzenia odpadów komunalnych. Wskazano, że opłata powyższa jest opłatą miesięczną i zgodnie z zapisem uchwały Rady Miejskiej z dnia 14 grudnia 2012 r. nr XXVI/192/2012 jest płatna do 15 każdego miesiąca, począwszy od miesiąca lipca 2013 r.

Nie zgadzając się z powyższym rozstrzygnięciem, pismem z dnia 17 lipca 2013r., Spółdzielnia wniosła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie odwołanie, domagając się uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie:

1) art. 27 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przez uznanie,

że Spółdzielnia mieszkaniowa sprawuje zarząd nieruchomościami w oparciu

o przepisy ustawy o własności lokali, podczas gdy podstawą działania spółdzielni mieszkaniowych jest ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych, a jedynie

w sprawach nieuregulowanych w niej stosuje się ustawę o własności lokali,

2) art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przez uznanie, że do zarządu nieruchomością wspólną sprawowanego przez Spółdzielnię stosuje się ustawę o własności lokali, podczas gdy do zarządu nieruchomością wspólną nie stosuje się ustawy o własności lokali, z wyjątkiem przepisów art. 18 ust. 1 i 29 ust.1 i 1a, które stosuje się jedynie odpowiednio,

3) art. 6h ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przez przyjęcie,

że na Spółdzielni ciąży prawny obowiązek ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, podczas gdy obowiązek taki spoczywa na właścicielach nieruchomości oraz na podmiotach, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali,

1) art. 6i ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przez przyjęcie,

że Spółdzielnia zobowiązana jest do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi z góry za każdy miesiąc, podczas gdy opłaty takie powinny być pobierane z dołu, po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego,

2) art. 6m ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przez przyjęcie, że Spółdzielnia zobowiązana jest do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, podczas gdy w przypadku właścicieli lokali oraz podmiotów którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, zobowiązane do złożenia deklaracji są te podmioty,

3) art. 6o ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej, przez wydanie zaskarżonej decyzji wobec Spółdzielni, która nie powinna być jej adresatem w zakresie ustalenia opłat dotyczących właścicieli lokali stanowiących odrębną własność lub podmiotów posiadających spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu,

4) § 1 ust. 1 i 2 uchwały Rady Miejskiej w P z dnia 14 grudnia 2012 r. nr XXVI/192/2012, zmienionej uchwałą nr XXXIII/235/2013 z dnia 25 czerwca

2013 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie po rozpatrzeniu odwołania decyzją z dnia 1 października 2013 r., nr [...] utrzymało w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Organ odwoławczy przedstawił stan faktyczny i dokonał analizy obowiązujących przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391, ze zm.). Wskazał, iż dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kluczowe wydaje się ustalenie pojęcia – właściciel nieruchomości zamieszkałej. Zgodnie bowiem z cyt. ustawą, to na właścicielu nieruchomości spoczywają wskazane obowiązki, których nie wypełnienie daje podstawę do wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania z tytułu opłaty. Jak wskazał organ odwoławczy, ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przewiduje w art. 2 ust. 1 pkt 4 definicję legalną właściciela nieruchomości nakazując rozumieć przez właściciela nieruchomości także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością. Zdaniem organu odwoławczego, omawiany przepis należy zestawić z przepisem art. 2 ust. 3 ustawy, który stanowi o przeniesieniu obowiązków z właścicieli nieruchomości zabudowanych na ich zarządców, jeśli nieruchomość jest zabudowana budynkami wielolokalowymi, bądź w razie braku zarządcy na właścicieli lokali. Przepis art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, definiujący właściciela nieruchomości ma zastosowanie do wszystkich nieruchomości zamieszkałych. Jednakże jak wskazał organ odwoławczy należy mieć na uwadze, że ustawa przewiduje przepis szczególny, to jest art. 2 ust. 3, odnoszący się do nieruchomości zabudowanych budynkami wielolokalowymi. W takiej sytuacji obowiązki właściciela nieruchomości obciążają nie właścicieli nieruchomości, lecz osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną. Chodzi przy tym o nieruchomość wspólną w rozumieniu przepisów ustawy o własności lokali, a więc o grunt i posadowiony na nim budynek, który stanowi współwłasność (art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali, Dz. U. Nr 80 z 2000, poz. 903, ze zm.).

Zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie, materiał zgromadzony w sprawie, w szczególności zestawienie lokali stanowiących zasoby Spółdzielni dołączone do pisma z dnia 6 marca 2013 r. oraz zestawienia uzupełniające pozwalają na ustalenie, że w sprawie występują nieruchomości zabudowane budynkami wielolokalowymi. Oznacza to, że obowiązki właściciela nieruchomości związane z realizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obciążają zarządcę nieruchomości wspólnej, to jest budynków wielolokalowych chyba, że zarządca nie występuje. Zagadnienie czym jest budynek wielolokalowy a czym budynek jednolokalowy normowane jest ustawą o własności lokali (art. 2 ust. 2 i 3), którego treść organ przytoczył. Spełnienie wymagań dla uznania istnienia samodzielnego lokalu stwierdza starosta w formie zaświadczenia. Na podstawie zaś ust. 1 art. 2 ustawy wiadomo, że samodzielny lokal może być także odrębną nieruchomością, jeśli ustanowiono ją w sposób przewidziany w art. 7-11 ustawy. Zatem ten budynek, w którym występują co najmniej dwa samodzielne lokale, a tym bardziej ten, w którym są lokale stanowiące odrębną nieruchomością, jest budynkiem wielolokalowym.

Zdaniem organu odwoławczego, w przedmiotowej sprawie nie ma wątpliwości, że występują budynki wielolokalowe, których zarządcą jest Spółdzielnia Mieszkaniowa "P" w P. Spółdzielnia bowiem obok licencjonowanych zarządców ma status zarządcy nieruchomości (art. 1 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych, art. 184 § 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami). W związku z tym, że Spółdzielnia nie złożyła deklaracji uprawnione było wszczęcie przez organ pierwszej instancji postępowania wobec Spółdzielni i wydanie w nim zaskarżonej decyzji na podstawie art. 60 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej.

Organ odwoławczy nie zgodził się z zarzutami podniesionymi w odwołaniu. Wskazał, że decyzja w sposób prawidłowy określa wysokość opłaty, która ma charakter miesięczny na co wskazuje art. 6i omawianej ustawy. Wyliczenie tej opłaty ma podstawę w powołanej w decyzji uchwale, która przy jej obliczaniu nakazuje uwzględnienie kryterium ilości osób.

Końcowo organ odwoławczy wskazał, że ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rozróżnia dwie kwestie, to jest sposób określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi - za każdy miesiąc zamieszkiwania na nieruchomości zabudowanej od terminu zapłaty określonej decyzją opłaty, który regulowany jest prawem miejscowym. Tylko ta pierwsza kwestia ujmowana jest w decyzji określającej i podlega ocenie organu odwoławczego.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, Spółdzielnia Mieszkaniowa "P" wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i poprzedzającej jej decyzji Burmistrza Gminy P z dnia 5 lipca 2013 r. oraz umorzenie w całości postępowania w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła :

1. naruszenie interesu prawnego Spółdzielni przez nałożenie na nią obowiązku uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w kwocie [...] zł mimo, że obowiązek taki nie wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa,
2. naruszenie art. 27 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że skarżąca jako Spółdzielnia sprawuje zarząd nieruchomościami na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali ,
3. naruszenie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w związku z art. 2 ust. 1 pkt 4 i ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 4 pkt 10 i art. 184 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami przez błędną ich wykładnię i przyjęcie, że skarżąca jako Spółdzielnia mieszkaniowa jest zobowiązana do wykonywania obowiązków nałożonych na właścicieli nieruchomości przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
4. naruszenie art. 8 oraz art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej w związku z art. 6h, 6i, 6m oraz 6o ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przez błędną ich wykładnię polegającą na przyjęciu, że na Spółdzielni ciąży obowiązek uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, składania deklaracji o wysokości przedmiotowych opłat oraz tym samym przyznanie skarżącej w rzeczywistości funkcji płatnika w rozumieniu Ordynacji Podatkowej,
5. naruszenie art. 6, art. 7 w związku z art. 8 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, mające wpływ na treść wydanej decyzji przez załatwienie sprawy wbrew interesowi społecznemu i słusznemu interesowi skarżącej, w sposób naruszający zasadę pogłębiania

zaufania obywateli do organów Państwa, polegające na nałożeniu na skarżącą obowiązku uiszczenia opłaty mającej charakter daniny publicznej w sytuacji, gdy nie jest ona podmiotem tego obowiązku.

W uzasadnieniu skargi Spółdzielnia podniosła, że jako spółdzielnia mieszkaniowa, nie jest objęta zakresem norm zawartych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i w konsekwencji nie może zostać uznana za adresata obowiązków nałożonych na właścicieli nieruchomości. Nadto, zwróciła uwagę, że obok podmiotów strictly cywilistycznych, w katalogu z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach został uwzględniony również podmiot, który swoją podstawę prawną znajduje w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami. W doktrynie wskazuje się, że przez "zarząd", o którym stanowi w/w przepis należy rozumieć trwały zarząd będący prawną formą władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami (W. Radecki, Komentarz. Utrzymanie czystości i porządku w gminach, WKP, 2012 r.). Skarżąca podkreśliła, że owe jednostki organizacyjne zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 10 ustawy o gospodarce nieruchomościami, rozumiane są jako państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zatem nie można za taki podmiot uznać skarżącej, która funkcjonuje w obrocie jako podmiot prywatnoprawny. W tej sytuacji bez znaczenia jest również okoliczność, że skarżąca posiada status licencjonowanego zarządcy nieruchomości ponieważ nazwa "właściciel nieruchomości" z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie obejmuje swoim zakresem pojęcia "licencjonowanego zarządcy nieruchomości".

Spółdzielnia wskazała dalej, że podstawą sprawowania przez nią zarządu nieruchomością nie jest ustawa o własności lokali, lecz ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych oraz wydany na jej podstawie statut Spółdzielni z dnia 29 października 2010 r. Zdaniem skarżącej, nie można zatem zastosować wobec niej normy interpretacyjnej zawartej w przepisie art. 2 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Obowiązek obliczenia i uiszczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powinien obciążać w pierwszej kolejności właścicieli wyodrębnionych lokali, potem osoby posiadające spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, a następnie dopiero spółdzielnię mieszkaniową, gdy brak jest takich praw. Doszukiwanie się podstawy takiego obowiązku w art. 2 ust. 3 w/w ustawy stanowi zdaniem Spółdzielni, zastosowanie rozszerzającej wykładni prawa, która według ogólnych norm interpretacyjnych jest zakazana w odniesieniu do przepisów stanowiących o obowiązkach.

W ocenie Spółdzielni, organ poprzez nałożenie na skarżącą obowiązku uiszczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nałożył w rzeczywistości na skarżącą obowiązek pełnienia funkcji płatnika, tym samym naruszył przepisy art. 8 i art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej w związku z art. 6h, 6i, 6m oraz 6o ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Według skarżącej, przez niezgodne z prawem nałożenie na nią obowiązku zapłaty opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, organ podatkowy przerzucił część swoich obowiązków na skarżącą. W zaistniałej sytuacji organ podatkowy obowiązany jest do prowadzenia postępowania tylko wobec jednego podmiotu - skarżącej, natomiast skarżąca musi pobrać opłatę od 9834 mieszkańców spółdzielni. W przypadku nierzetelności i nieterminowego uiszczenia opłat, skarżąca zmuszona zostanie do wystąpienia na drogę powszechnego postępowania sądowego, które generuje o wiele większe koszty i trwa dłużej, a niżeli ewentualne administracyjne postępowanie egzekucyjne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie, w odpowiedzi na skargę, wniosło o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie u z n a ł, co następuje:

Skarga jest niezasadna.

Zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) i art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), zwanej dalej "P.p.s.a.", sąd bada zaskarżone orzeczenie pod kątem jego zgodności z obowiązującym prawem, zarówno materialnym jak i procesowym, nie jest przy tym związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Orzekając w tak określonym zakresie kognicji Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu zaś zarzuty skargi nie są zasadne.

Przedmiotem dokonanej przez Sąd oceny zgodności z prawem w niniejszej sprawie była decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie z dnia

1 października 2013 r. (...), utrzymująca w mocy decyzję Burmistrza Gminy P z dnia 5 lipca 2013 r. (...) określająca Spółdzielni Mieszkaniowej "P" z siedzibą w P, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości [...] zł miesięcznie. Powyższe decyzje zostały wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012r., poz.391 ze zm. – zwana dalej "ustawą").

Na wstępie wskazać należy, że ustawa ta w brzmieniu nadanym przepisami ustawy z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152 poz. 897), obowiązującym od

1 stycznia 2012r., wywoływała wątpliwości w zakresie zgodności z normami Konstytucji niektórych jej uregulowań. Wyrokiem z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. K 17/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł m.in. w punkcie 3 i 4 sentencji, że: art. 6h i art. 6m ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach są zgodne z art. 2 Konstytucji; art. 6h i art.6 m ust. 1 w związku z art. 2 ust. 3 powołanej ustawy są zgodne z art. 2 Konstytucji.

Przechodząc do oceny prawidłowości wydanych decyzji wskazać należy,

że zgodnie z art. 6h ustawy, właściciele nieruchomości o których mowa w art. 6 c (a więc nieruchomości, w stosunku do których gminy organizują odbieranie odpadów od ich właścicieli - z mocy ustawy (ust.1) i na podstawie uchwały (ust. 2), są zobowiązani do ponoszenia na rzecz gminy, na terenie której położone są ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zgodnie zaś z art.6m ustawy właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć do właściwego organu gminy, deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w terminie 14 dni od dnia zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca lub powstania na danej nieruchomości odpadów komunalnych oraz składania nowych deklaracji w razie zaistnienia zmian danych będących podstawą ustalenia wysokości należnej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Zdeklarowana w deklaracji opłata jest uiszczana w trybie i na zasadach określonych w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 6l ustawy.

Jak już wyżej wskazano to na właścicielu nieruchomości spoczywa obowiązek złożenia do właściwego organu deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Definicja "właściciela nieruchomości" zamieszczona została

w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy. Stosownie do treści tego przepisu, ilekroć w ustawie mowa jest o właścicielach nieruchomości - rozumie się przez to także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością. Powyższa definicja ma charakter zakresowy, zostały w niej wymienione poszczególne kategorie podmiotów, które mogą zostać uznane za właścicieli nieruchomości. W przepisie tym określono szeroki krąg podmiotów, które są (mogą być) adresatami obowiązków nałożonych przepisami ustawy. Powyższe podyktowane jest potrzebą zapewnienia prawidłowej i powszechnej realizacji celów i funkcji ustawy, wskazanych już w samej nazwie. Nie można zatem dokonywać interpretacji poszczególnych przepisów bez uwzględniania celu i funkcji ustawy, jak też bez uwzględniania wykładni systemowej zarówno wewnętrznej jak i zewnętrznej.

Podkreślenia wymaga także, że w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku

w gminach definicja "właściciela nieruchomości" i "nieruchomości" jest odmienna od tej stosowanej w prawie cywilnym i odbiega od interpretacji tego pojęcia w prawie cywilnym. W orzecznictwie sądów administracyjnych (m.in. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 19.12.2013 r., sygn. akt I SA/OI 760/13, dostępny na www.orzeczenia.nsa.gov.pl) wskazano, że dla prawidłowego odczytywania art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy, istotne jest pojęcie nieruchomości. Zgodnie z art. 46 § 1 Kodeksu cywilnego, nieruchomościami są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności. Z treści art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy wynika zatem wprost, z uwzględnieniem pojęcia nieruchomości, że za właściciela ustawa uznaje każdy podmiot, który włada nieruchomością tj. wyodrębnionym gruntem i związanym z nim trwale budynkiem - na podstawie prawa własności, współwłasności, wieczystego użytkowania, zarządu i użytkowania (tzw. trwały zarząd i użytkowanie to władztwo nad nieruchomościami skarbu państwa lub gminy uregulowane przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami), a także ewentualnie na podstawie stosunku obligacyjnego.

Z kolei mając na uwadze art. 2 ust. 3 ustawy, w razie zabudowania nieruchomości budynkami wielolokalowymi w których ustanowiona została odrębna własność lokali, obowiązki właściciela nieruchomości obciążają osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.), lub właścicieli lokali, jeżeli zarząd nie został wybrany.

Z powyższych zapisów wynika, że w stanie faktycznym konkretnej sprawy kilka podmiotów jednocześnie może spełniać warunki do uznania ich za właścicieli nieruchomości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy. Nie oznacza to jednak, że wszystkie wymienione podmioty mogą jednocześnie mieć taki status względem obowiązku związanego z konkretną nieruchomością. Z tego względu celem ustalenia, który podmiot w konkretnym przypadku powinien zostać uznany za właściciela obowiązującego do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi należy odwołać się również do innych aktów prawnych, w tym do przepisów Kodeksu cywilnego oraz ustawy o własności lokali, a w odniesieniu do możliwości uznania spółdzielni mieszkaniowej za taki podmiot, również do ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Jak wskazano w literaturze, tam gdzie jakkolwiek tytuł prawny do nieruchomości łączy się z członkostwem w określonej korporacji typu spółdzielnia mieszkaniowa, wspólnota mieszkaniowa (powyżej 7 członków) lub TBS, podmiotem zobowiązanym do złożenia deklaracji będzie zawsze jednostka organizacyjna lub osoba posiadająca nieruchomość w zarządzie, czyli m.in. spółdzielnia mieszkaniowa (por. K. Sobieralski, Podmiot zobowiązany do złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, NZS 2013/3, s. 59).

Wbrew stanowisku strony skarżącej, osoby które dysponują spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego lub własnościowym prawem do lokalu mieszkalnego bądź użytkowego nie mają tytułu prawnego do władania nieruchomością tj. gruntem i budynkiem trwale z gruntem związanym, w którym to budynku posiadają lokale. Własność danego gruntu i budynku przysługuje wyłącznie spółdzielni. Zatem w odniesieniu do gruntów zabudowanych budynkami, w których nie nastąpiło wyodrębnienie własności chociażby jednego lokalu, Spółdzielnia jest zobowiązana do uiszczania opłaty za odbieranie odpadów komunalnych z mocy art. 6h w związku z art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy, gdyż jest ich właścicielem (bądź użytkownikiem wieczystym gruntu i właścicielem budynków).

Jak powyżej wskazano z przytoczonej definicji nieruchomości wynika, że część budynku może stanowić odrębną nieruchomość na mocy przepisów szczególnych. Są nimi właśnie przepisy ustawy o własności lokali. Cechą charakterystyczną odrębnej własności lokali jest przymusowa, nie podlegająca podziałowi lub zniesieniu współwłasność w częściach ułamkowych gruntu oraz wszystkich części budynków i innych urządzeń nieprzeznaczonych wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali, przy czym udział w nieruchomości wspólnej stanowi prawo związane z własnością lokalu (art. 3 ustawy o własności lokali).

W okolicznościach sprawy skarżąca wywodziła, że nie jest podmiotem o którym mowa w art. 2 ust. 3 ustawy. Powyższego poglądu Sąd nie podzielił.

Zarząd nieruchomością wspólną uregulowany został w rozdziale czwartym ustawy o własności lokali (art.18-33). W myśl art. 18 zarząd nieruchomością wspólną może być uregulowany umownie. Dopiero w braku umowy stosuje się reżim ustawowy. W przypadkach w umowie nieuregulowanych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące sposobu zarządu. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali, właściciele lokali mogą w umowie o ustanowieniu odrębnej własności lokali albo w umowie zawartej później w formie aktu notarialnego określić sposób zarządu nieruchomością wspólną, a w szczególności mogą powierzyć zarząd osobie fizycznej lub prawnej. W art. 2 ust. 3 ustawy, mowa jest o osobach sprawujących zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu przepisów ustawy o własności lokali, zatem mowa jest nie tylko o osobach pełniących funkcję zarządu wspólnoty mieszkaniowej (wybranych zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o własności lokali), ale również o każdej osobie fizycznej lub prawnej, której zarząd został powierzony. Spółdzielnia mieszkaniowa jest osobą prawną sprawującą zarząd nieruchomością wspólną. Ustanawiając na rzecz swoich członków i innych osób odrębną własność lokali na zasadach określonych w przepisach rozdziału 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, odwołujących się w pewnych kwestiach do przepisów ustawy o własności lokali, spółdzielnia sprawuje zarząd nieruchomościami wspólnymi, jak zarząd powierzony w rozumieniu przepisów o własności lokali, z mocy art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Za niezasadny należy uznać zarzut skarżącej dotyczący naruszenia art. 27 ust.1 i 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. W uchwale z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt I OPS 2/12 (opubl. ONSAiWSA 2013/2/23) Naczelny Sąd Administracyjny wypowiedając się co do charakteru zarządu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych odwołał się do uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2008 r., III CZP 100/08 (OSNC 2009, nr 10, poz. 140) który wskazał, że w potencjalnej kolizji mogą tu występować dwie ustawy określające swoiste reżimy zarządu nieruchomością wspólną: ustawa o własności lokali i ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych. Ustawodawca w art. 27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych rozstrzygnął o wyborze spółdzielczego (nie zaś powszechnego) reżimu zarządu nieruchomością wspólną, w którego ramach spółdzielnia sprawuje taki zarząd z mocy ustawy, tak jak zarządza nieruchomościami stanowiącymi jej wyłączną własność. Wprawdzie stosownie do art. 27 ust. 1 ustawy: "w zakresie

nieuregulowanym w ustawie do prawa odrębnej własności lokalu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o własności lokali, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3" - co mogłoby ewentualnie wskazywać na poddanie omawianej sfery stosunków unormowaniom ustawy o własności lokali, jednakże zakres stosowania przepisów o zarządzie nieruchomością wspólną określa nie przytoczony ust. 1 art. 27, lecz ust. 2 tego artykułu, rozstrzygający o bardzo wąskim stosowaniu odpowiednich dla tej materii przepisów ustawy o własności lokali.

Innymi słowy, w spółdzielniach mieszkaniowych w zasadzie nie stosuje się tych przepisów ustawy o własności lokali, które dotyczą zarządu nieruchomością wspólną, w tym także i tych, które dotyczą funkcjonowania wspólnoty mieszkaniowej powołanej głównie w tym celu, aby właściciele lokali mogli sprawnie zarządzać nieruchomością wspólną. Wyłączenie stosowania również tych przepisów ustawy o własności lokali jest w spółdzielniach mieszkaniowych zrozumiałe, gdyż w innym przypadku dochodziłoby do stosowania dwóch systemów dotyczących zarządzania tą samą nieruchomością - systemu właściwego dla spółdzielni i systemu właściwego dla wspólnoty mieszkaniowej. Jest oczywiste, że taka sytuacja prawna byłaby źródłem trudności w zarządzaniu wspólną nieruchomością. Ustawodawca zdecydował, że w odniesieniu do nieruchomości spółdzielni mieszkaniowej w razie pojawienia się innych niż spółdzielnia właścicieli lokali stosuje się w powyższym zakresie przede wszystkim procedury (...) przewidziane w przepisach ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

NSA stwierdził, że podstawowe znaczenie w kształtowaniu systemu zarządu nieruchomością wspólną, której współwłaścicielką jest spółdzielnia mieszkaniowa, ma art. 27 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych stanowiący, że: "Zarząd nieruchomością wspólną stanowiącymi współwłasność spółdzielni jest wykonywany przez spółdzielnię jak zarząd powierzony, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali, choćby właściciele lokali nie byli członkami spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 241 i art. 26". Według NSA, ze względu na formułę normatywną art. 27 ust. 2 w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych należy wyraźnie zaakcentować okoliczność, iż realizowanie zarządu "jak zarządu powierzonego" następuje nie na podstawie umowy, lecz wynika z ustawy (zarząd *ex lege*). Ustawowe źródło wykonywania zarządu nieruchomością wspólną powoduje, że nie zachodzi potrzeba zawierania umowy w przedmiocie zarządzania nieruchomością. Oznacza to, iż omawiana formuła wyraża generalną zasadę wykonywania zarządu na podstawie ustawy po ustanowieniu odrębnej własności pierwszego lokalu w budynku należącym dotychczas w całości do spółdzielni mieszkaniowej. Stanowcze brzmienie tej formuły: "zarząd (...) jest wykonywany" wskazuje, że wykonywanie zarządu nieruchomością wspólną stanowi obowiązek spółdzielni mieszkaniowej.

Jak wskazał NSA w omawianej uchwale istotą systemu zarządu uregulowanego w art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest więc sprawowanie *ex lege* przez spółdzielnię zarządu nieruchomością wspólną jak zarządu powierzonego. Podobne stanowisko wyrażone zostało w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r. w sprawie sygn. akt V CSK 459/11 (Lex nr 1243118), w którym sformułowano następującą tezę: "Odpowiednie stosowanie art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali, o którym mowa w art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, nie może być rozumiane jako przyznanie właścicielom lokali uprawnienia do pozbawienia spółdzielni wykonywania zarządu nieruchomością wspólną w inny sposób niż wynikający z zastosowania art. 241 albo art. 26 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Oznacza ono jedynie to, że zarząd nieruchomością wspólną jest wykonywany przez spółdzielnię jak zarząd powierzony w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali. Jednakże zarząd przysługujący spółdzielni powstaje i jest wykonywany *ex lege*, podczas gdy zarząd powierzony według art. 18 ust. 1 ustawy o własności lokali powstaje i jest wykonywany na podstawie uchwały podjętej przez właścicieli lokali. W szczególności więc właściciele lokali w okresie wykonywania zarządu przez spółdzielnię nie mogą go powierzyć innej osobie dopóty, dopóki nie będą do nich stosowane przepisy ustawy o

własności lokali na podstawie art. 241 albo art. 26 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych".

Z przytoczonych wyżej orzeczeń wynika zatem, że zarząd spółdzielni w przypadku, gdy jest ona współwłaścicielem, jest nie tylko zarządem preferowanym ale i wynikającym z ustawy. Zarząd ten, w sytuacji wyodrębnienia własności lokali, nie jest całkowicie oderwany od reguł, o jakich mowa w przepisach ustawy o własności lokali. Można zatem stwierdzić, że spółdzielnie mieszkaniowe sprawują zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu przepisów ustawy o własności lokali (jak zarząd powierzony). To, że nie mają w takim przypadku zastosowania inne (niż art. 18 ust. 1 oraz art. 29 ust. 1 i ust. 1a ustawy o własności lokali) przepisy ustawy o własności lokali a zwłaszcza przepisy o wspólnocie mieszkaniowej i zebraniu właścicieli lokali nie wyklucza, że na użytek ustawy o utrzymaniu czystości i porządku

w gminach zarząd wykonywany przez spółdzielnie mieszkaniowe należy do kategorii mieszczącej się w pojęciu zarządu wynikającym z ustawy o własności lokali (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 10.02.2014 r., sygn. akt II SA/Rz 1260/13).

Nie do zaakceptowania, w świetle art. 32 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, byłoby przyjęcie takiej interpretacji art. 2 ust. 3 ustawy według której uznaje się, że osoby sprawujące zarząd nieruchomościami wspólnymi na podstawie umowy lub uchwały współwłaścicieli nieruchomości, bo to jest regułą na gruncie ustawy o własności lokali, podlegają obowiązkowi określonym w ustawie o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, natomiast nie podlegają im osoby prawne, tj. spółdzielnie mieszkaniowe, sprawujące zarząd nieruchomościami wspólnymi z mocy przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (która, co już wyżej wskazano, odwołuje się w wielu kwestiach do ustawy o własności lokali).

Nie zasługuje również na uwzględnienie argumentacja skarżącej dotycząca trudności w wyegzekwowaniu części opłaty, ponieważ koszty związane z odpadami należą do zwykłych kosztów eksploatacyjnych, które podlegają rozliczeniu na zasadach określonych w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych. Art. 4 tej ustawy przewiduje, że członkowie spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu oraz członkowi spółdzielni, będący właścicielami lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, przez uiszczenie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Zgodnie z art. 4 ust. 41 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, zarząd spółdzielni prowadzi odrębnie dla każdej nieruchomości ewidencję i rozliczanie przychodów i kosztów. Zgodnie zaś z art. 17 tej ustawy,

w przypadku długotrwałych zaległości z zapłatą opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1, 11 i 5, rażącego lub uporczywego wykroczenia osoby korzystającej z lokalu przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu albo niewłaściwego zachowania tej osoby czyniącego korzystanie z innych lokali lub nieruchomości wspólnej uciążliwym, przepis art. 16 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali stosuje się odpowiednio. Wobec tego kwestia rozliczeń z osobami którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu jak i z właścicielami odrębnych lokali pozostaje domeną prawa spółdzielczego.

Z faktu, że opłaty za gospodarowanie odpadami wnoszone przez właścicieli nieruchomości na rzecz gmin w świetle obecnych unormowań są daniną publicznoprawną nie wynika, że spółdzielnie mieszkaniowe nie mogą być nią obciążone i że następnie nie mogą rozliczać tej opłaty jako kosztów utrzymania nieruchomości wspólnych.

Reasumując stwierdzić należy, że zaskarżone decyzje są zgodne z prawem w zakresie uznania Spółdzielni Mieszkaniowej "P" z siedzibą w P za podmiot zobowiązany do składania deklaracji i uiszczania na rzecz Gminy P opłat za gospodarowanie odpadami. W przypadku spółdzielni mieszkaniowych, w których znajdują się mieszkania lokatorskie, bądź spółdzielcze

własnościowe, spółdzielnia będzie składała deklaracje za całą nieruchomości a następnie za całą nieruchomości będzie wносиła opłatę. Kwota opłaty będzie dzielona pomiędzy mieszkańców, których nieruchomości znajdują się w zasobach spółdzielni. Opłata będzie dzielona zgodnie z metodą przyjętą przez gminę (art. 6j ustawy). Taki model postępowania wydaje się,

w obecnym stanie prawnym jedynym możliwym do zrealizowania.

Jak wyżej wskazano, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, do uiszczania których na rzecz gminy lub ich związków obowiązani są właściciele nieruchomości, są daninami publicznymi o niepodatkowym charakterze. Zgodnie z art. 6q ustawy, w sprawach dotyczących opłat stosuje się przepisy ustawy z dnia

29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Natomiast treść art. 6o ustawy, zgodnie z którym, w razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji, właściwy organ określa, w drodze decyzji wysokość opłaty (...), wskazuje, że decyzja określająca wysokość opłaty ma charakter deklaratoryjny. Treść przepisu odpowiada częściowo treści art. 21 § 3 w związku z art. 21 § 2 Ordynacji podatkowej, według którego w razie niezłożenia deklaracji, bądź też stwierdzenia, że wysokość zobowiązania jest inna niż wynikająca z deklaracji organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.

Z art. 6m ust. 1 ustawy wynika, że deklarację o wysokości opłaty należy składać w odniesieniu do danej nieruchomości. Zaznaczyć należy, że w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zawarto definicji "nieruchomości". Pojęcie nieruchomości regulują przepisy Kodeksu cywilnego, ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o własności lokali. Jednakże z uwagi na przyjętą w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach systematykę uznać należy,

że pod pojęciem nieruchomości należy rozumieć: nieruchomości gruntową zabudowaną budynkiem oraz nieruchomości lokalową. Przy czym pojęcie "nieruchomości" na gruncie tej ustawy jest pojęciem szczególnym w stosunku do art. 46 § 1 Kodeksu cywilnego. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada na gminę obowiązek objęcia systemem gospodarowania odpadami komunalnymi nieruchomości gruntowych zabudowanych budynkami (zabudowa wielorodzinna, domu wraz z przynależnymi do nich działkami) oraz nieruchomości lokalowych (wyodrębnione lokale w ramach zabudowy wielorodzinnej). Zauważyć należy także, że w przypadku spółdzielni mieszkaniowych w ich zasobach może znajdować się wiele budynków wielolokalowych. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach posługuje się dwiema kategoriami nieruchomości. Są to nieruchomości zamieszkane (art. 6c ust. 1 ustawy) i nieruchomości niezamieszkane (art. 6c ust. 2 ustawy). W piśmiennictwie przyjęto, że konstrukcja zawarta w art. 2 ust. 3 ustawy pozwala na stwierdzenie, że w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach kategorię nieruchomości możemy bezpośrednio wiązać z jej właścicielem tzn. jeżeli dana nieruchomość ma jednego właściciela, to będzie traktowana jako pewna całość bez względu na to, ile elementów składowych wchodzi w jej zakres. Takie rozumienie właściciela nieruchomości jest związane z nieruchomościami zabudowanymi budynkami wielolokalowymi (por. A. Modrzejewski, "Właściciel i nieruchomość w świetle znowej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach" – publ. Samorząd Terytorialny 1-2/2013, s. 88).

Na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obowiązek posiadania umowy na pozbywanie się odpadów komunalnych wytwarzanych na nieruchomości został zastąpiony obowiązkiem złożenia deklaracji i uiszczenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Dopiero w sytuacji niezłożenia deklaracji o

wysokości opłaty za gospodarowania tymi odpadami właściwy organ określa w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę uzasadnione szacunki, w tym średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zasoby Spółdzielni podzielone są na 25 nieruchomości, które zabudowane są budynkami mieszkalnymi. Z zestawienia lokali stanowiących zasoby Spółdzielni, dołączonego do pisma Spółdzielni z dnia 21 czerwca 2013 r. oraz zestawienia uzupełniającego dołączonego do pisma z dnia 1 lipca 2013r., wynika, że w sprawie występują nieruchomości zabudowane budynkami wielolokalowymi. Oznacza to, że obowiązki właściciela nieruchomości związane z realizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obciążają zarządcę nieruchomości wspólnej, czyli Spółdzielnię Mieszkaniową " P". W związku z tym, że Spółdzielnia nie złożyła deklaracji uprawnione było wszczęcie przez organ postępowania wobec Spółdzielni i wydanie w nim zaskarżonej decyzji na podstawie art. 60 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej.

Jak wynika z akt sprawy, Rada Miejska w P uchwałą nr XXVI/191/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty ustaliła, że stawka opłaty wynosi 12 zł miesięcznie od każdej osoby zamieszkującej daną nieruchomość, jeżeli odpady zbierane są w sposób selektywny oraz 20 zł miesięcznie od każdej osoby zamieszkującej daną nieruchomość, jeżeli odpady komunalne zbierane są w sposób zmieszany. Natomiast uchwałą nr XXVI/192/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi przez właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie Gminy P określono termin i częstotliwość uiszczania tej opłaty. W § 1 ust.1 i 2 tej uchwały wskazano, iż ustala się, że opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi uiszcza się z góry, bez odrębnego wezwania do zapłaty, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca. Pierwszą opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi obejmującą okres od dnia 1 do 31 lipca 2013 r., uiszcza się w terminie do dnia 15 lipca 2013 r. Dodatkowo uchwałą nr XXVI/190/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. określono szczegółowo sposób i zakres świadczeń usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i zagospodarowania tych odpadów. Powyższe przepisy prawa miejscowego pozwalały na naliczenie stosownej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Nadto, decyzja organu I instancji zawiera szczegółowy sposób wyliczenia opłaty. Przyjęty model opłaty uzależniony jest od liczby mieszkańców oraz ustalonej uchwałą nr XXVI/191/2012 z dnia 14 grudnia 2012 r. stawki tej opłaty. Liczba mieszkańców przyjęta do wyliczenia wynika z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej "P" w P ([...] osób).

Sąd nie podzielił stanowiska skarżącej w zakresie naruszenia art. 6, art. 7 w zw. z art. 8 Kpa. Na podstawie art. 6 ust.12 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy działu III ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa z tym, że uprawnienie organów podatkowych przysługuje wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. W ocenie Sądu, organ uprawniony – burmistrz wydając decyzję o wysokości opłaty w zakresie wystarczającym dla rozstrzygnięcia sprawy, dokonał ustalenia stanu faktycznego w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w sprawie, tj. wykaz nieruchomości wraz z wykazem liczby osób zamieszkałych w poszczególnych nieruchomościach nadesłany przez Spółdzielnię, zaktualizowany wykaz liczby osób z dnia 1 lipca 2013 r., informacje nadesłane przez T-NET S.A., informacje wynikające z protokołu sporządzonego w dniu 13 lutego 2013 r., oraz dokonał wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego bez naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, zgodnie z art. 122, art. 187 §1, art.191 Ordynacji podatkowej. Zdaniem Sądu,

zaskarżona decyzja organu została wydana w oparciu o istniejące i prawidłowo zastosowane przepisy prawa. Sformułowane zaś przez organ na podstawie przeprowadzonego postępowania tezy, stanowiły rezultat dokonanej w sposób prawidłowy wykładni zastosowanych w sprawie przepisów prawa. Okoliczność, że z powyższego materiału Spółdzielnia wyciągnęła inne wnioski nie świadczy o naruszeniu przez organ przepisów prawa.

Z powyższych względów sąd uznał zarzuty skargi za niezasadne i na podstawie art. 151 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji.